

[Hartvig Frisch.]
klageligt, at det ikke stadig kan lade sig gøre. Saa meget mere vil jeg her slaa et Slag netop for vore mindre Biblioteker, Folkebibliotekerne, baade i Bykommunerne og ude paa Landet. Dèr er Mulighederne netop for alt dette, idet Bogsamlingen kan staa fremme, saaledes at de, der benytter Biblioteket — saaledes som Forholdene er nede paa Biblioteket ved Nikolaj Taarn — kan gaa ved selve Hylderne, tage Bøgerne ned og kikke i dem. Det har en saa stor Betydning, at man maa glæde sig over, at man i vore Dage ved de Folkebiblioteker, der oprettes, er klar over dette, og at man, saa vidt det lader sig gøre, undgaar at indrette det mere mekaniske Skrankesystem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg vil kun bemærke, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch naturligvis ikke paa nogen Maade med Rette kan sige, at de Udtalelser, jeg var fremkommet med, var fuldstændig ubegrundede, for de hviler ganske simpelt paa personlig Erfaring. Hvorfor i al Verden skulde jeg ophøre med at søge det kgl. Bibliotek med dets herlige Læsesal, naar det ikke var, fordi jeg var saa utilfreds med Behandlingen, at jeg simpelthen ikke vil finde mig i den? Men det udelukker jo ikke, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kan være tilfreds, for jeg har netop lagt Mærke til, at der er en stor Forskel paa Behandlingen af de Mennesker, der er kendt med dem, der ekspederer deroppe, og dem, der ikke er kendt med dem. Jeg er maaske ikke saa kendt, og umiddelbart indtagende er jeg ikke, det ved jeg meget godt, og jeg er blevet daarligt behandlet, saa daarligt, at jeg trods min stærke Trang dertil alligevel aldrig søger det Bibliotek.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel ved de sidste Bemærkninger i Virkeligheden gjorde det

endnu værre, men jeg vil helt afholde mig fra dette rent personlige. Jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg indledede mine Bemærkninger med at sige, at hvordan det var i ældre Tider, kunde jeg ikke udtale mig om. Jeg kan naturligvis kun udtale mig om det, jeg kender, men da det lader til at være temmelig længe siden det ærede Medlem Hr. Fraenkel har været paa det kgl. Bibliotek, og den Omstændighed, at det ærede Medlem udtaler sig, som han gør her i Tinget, bevirker, at man hele Landet over skriver i Aviserne om den slette Behandling paa dette Bibliotek, og derfor har jeg fundet det nødvendigt, at der fremkom et Korrektiv — Forholdene kan jo i høj Grad have ændret sig — fra en af dem, der virkelig benytter det Bibliotek og kommer der meget. Derfor har jeg gjort disse Bemærkninger. Jeg vil tilføje, at det er ikke, fordi jeg er særlig kendt, som det ærede Medlem vil antyde, at jeg bliver behandlet saaledes paa det Bibliotek, for den Behandling, jeg faar, har jeg faaet lige fra den Tid, jeg som Student benyttede det. Jeg kan f. Eks. sige efter mit Kendskab til andre Landes Biblioteker, at der gives ikke noget andet Sted en Stab af Funktionærer, som overhovedet kan sammenlignes med, hvad der findes paa det kgl. Bibliotek; i Behandlingen, i Ekspeditionen er den ganske enestaaende. Derfor synes jeg, det er Synd, at Biblioteket nu skal hænges ud Landet over, og at det skal fremstilles, som om det var en daarlig Behandling, man fik der.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det gør mig meget ondt, at et højtagtet Medlem i denne Sal har rettet et saadant Angreb paa Biblioteksekspedienterne, og da det her drejer sig om personlige Vidnesbyrd, vil jeg gerne sige, at i alle de Aar, jeg har besøgt saa vel Universitetsbiblioteket som det store kgl. Bibliotek, er jeg ved enhver Lejlighed blevet behandlet med den allerstørste Elskværdighed af Bibliotekernes Embedsmænd. Da det i denne Sag nu synes at dreje sig om Behandlingen i tidligere Tid, vil jeg gerne til Slutning sige,